

Sv. Karlo Boromejski, biskup. Spomendan.

Čitanja od dana: Rim 11,1-2a.11-12.25-29; Ps 94,12-13a.14-15.17-18; Lk 14,1.7-11

NAVJEŠTAJ SVETOG EVANĐELJA

Jedne subote Isus dođe u kuću nekoga prvaka farizejskog na objed. Promatrajući kako uzvanici biraju prva mjesta, kaza im prisposobu: »Kada te tko pozove na svadbu, ne sjedaj na prvo mjesto da ne bi možda bio pozvan koji časniji od tebe, te ne dođe onaj koji je pozvao tebe i njega i ne rekne ti: 'Ustupi mjesto ovome.' Tada ćeš, postiđen, morati zauzeti posljednje mjesto. Nego kad budeš pozvan, idi i sjedni na posljednje mjesto pa, kada dođe onaj koji te pozvao da ti rekne: 'Prijatelju, pomakni se naviše!' Bit će ti to tada na čast pred svim sustolnicima, jer – svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen, a koji se ponizuje, bit će uzvišen.«

Riječ Gospodnja.

PRIGODNA PROPOVIJED

U svjetlu evanđelja danas razmišljamo o svima koje nam Gospodin šalje da zajedno tražimo put i nalazimo njegovu blizinu. Na tom tragu usmjereni smo prema našim najužim obiteljima, ali i župnoj obitelji koja se okuplja za euharistijskim stolom. U istom duhu, na prvu subotu u mjesecu, usmjerujemo misli i molitve osobito prema bližnjima u svećeničkom i redovničkom zvanju. Svi su nam oni pred očima u prizoru Isusa koji promatra. Promatra u nečijoj kući ponašanje uzvanika na objedu i njihova mjesta te zaključuje kako će *svaki koji se uzvisuje, biti ponižen, a koji se ponizuje, bit će uzvišen*. Zanimljivo bi bilo čuti njegov zaključak na promatranje naših mjesta, naših svakodnevnica. Što bi on rekao da proboravi jedan dan u našoj obitelji kad bi vidio da je zajedničko blagovanje iznimka, ako uopće još postoji, kao i razgovor i molitva. Što bi rekao da vidi koliko imamo volje da pripremimo objed ili koliko imamo želje zahvaliti za pripremljeni objed? Ima li uopće u našim osobnim prostorima mjesta za naše ukućane ili su zauzeta nečim drugim? Što bi rekao Isus na zidove na kojima više nema slika s vjenčanja kakvih se sjećamo iz soba naših djedova i baka? Što bi rekao na to kako nema ni križa, ili, ako ima, on je samo nekakva stilizacija slična križu? Bi li Isusa više povrijedila praznina zidova ili površnost odnosa? Što bi rekao o izboru televizijskih ili internetskih sadržaja kojima ispunjavamo praznine svojih soba u koje se zatvaramo? Što bi rekao o izboru uzvanika? Koji su to ljudi, koji poslovi kojima pridajemo prvenstvo u svojim životima, a pred kojima kolutamo očima jer nas živciraju i dosađuju nam? Slična pitanja vrijede i za naše župne zajednice. Što bi Isus rekao na naše razgovore, prigovore, tračeve, na naša izbivanja, na naša lutanja?

U životima, kao i u domovima, volimo da sve ima svoje mjesto, da znamo gdje što stoji. Na istaknuta, vidljiva mjesta stavljamo ono čime se želimo identificirati kada drugi ulaze u naš prostor. Gledajući sve to pred sobom, moramo se zapitati o iskrenosti svoje vjere. Danas Isus promatra kako se ponašamo i što postavljamo na glavna mjesta,

čime se ponosimo. Poziva nas da pogledamo istini, sebi i njemu u oči. A iz tog pogleda mora proizići želja da čovjek pospremi svoj život na način na koji bi ga posložio da je svjestan njegove prisutnosti – jer to nije iluzija, Bog je neprestano prisutan, a to svakog čovjeka mora potaknuti da stvarnosti koje su mu na sramotu potisne od sebe kako bi mjesta bilo za one koje su mu na čast. Možda da s portreta svojih bližnjih obriše prašinu zanemarivanja i prestane im okretati leđa. Da očisti život od loših navika kojih se stidi, izbací smeće laži, ruine šutnje, omete paučine grubih postupaka koji ga čine strancem i beskućnikom u vlastitom domu, tuđincem u vlastitoj župi.

Tek uspije li očistiti svoju sredinu od prljavštine zla i nepovjerenja, moći će se riješiti straha od života koji prolazi dok je on odsutan. Svaki dan suočavamo se s činjenicom da je život tako malen, tako krhak i tako brzo prolazi. Važno je preuzeti odgovornost za svoj život. Ne može to nitko učiniti umjesto nas. Isus stalno upozorava. Neprestano potiče na to, ali ne može on to učiniti umjesto čovjeka. Neće on doći u zatvorene sobe i preurediti sadržaje, ugasiti mobitele, skuhati kavu mužu ili ženi, neće on posjetiti baku i djeda i reći im da su vrijedni, ne može on reći hvala za objed koji je netko pripremio, ne može on reći dobro jutro majci ili ocu, započeti razgovor ili igru s djetetom ili pričekati s objedom da svi oni dođu. Jer ljudi to trebaju od svojih bližnjih.

U slici u kojoj Isus direktno govori koga treba pozvati na objed, pomalo je neobično što kaže: *Ne pozivaj svojih prijatelja, ni braće, ni rodbine...* Ne potiče on na neslogu i da uskratimo bližnjima pažnju, već poziva da u svakom čovjeku primijetimo i posvetimo se onomu što je bitno. Jedan te isti je čovjek i brat i rođak i prijatelj i bogataš, a isti je taj čovjek i siromašan i ranjen i sakat i slijep – to je svatko od nas. Isus ne želi da pravimo razlike među ljudima, nego da se posvetimo ranjivim stvarnostima svojih bližnjih. Da ih ne osuđujemo, nego prihvatimo. Ne samo njihove vrline, nego i mane. Da ne očekujemo od njih savršenstvo, ili da oni nas časte, nego da počastimo mi njih. Dajmo njihovim potrebama prvenstvo ispred svojih. Ako netko ne zna reći hvala, pokušajmo zavoljeti njegovu nezahvalnost. Svojom strpljivom ljubavlju naučimo drugoga voljeti. Najveća je moć u strpljivosti i besplatnosti ljubavi. Zato Gospodin traži da izbjegavamo proračunatost i koristoljublje jer to srožava čovjeka na posljednje mjesto. Pokušajmo oprostiti nesavršenost bližnjega bez osuđujućih pogleda, prigrliti njegove rane, a ne bježati od njih; biti uz njega i kada to možda ne zaslužuje, i kada pogriješi.

Isus nas poziva da stvarima i ljudima dodijelimo pravo mjesto. Da slavljā, ali i rane života, da svoje živote vratimo doma. S posla, iz kafića i restorana, s mreže i televizije, da vratimo svoju ljubav u svoje domove gdje joj je mjesto. Tu ima najviše prilika za poniznost, i ranjivost, ali vjerujemo li Isusu, onda upravo tu i jedino tu postoji naša zdrava uzvišenost. Nemojmo ju mijenjati za uzaludnosti i iluzije, lažne pozicije kakve se nude na drugim mjestima. Prvo mjesto uvijek je dom. Svako traganje za srećom završava doma. Ondje nas čekaju sustolnici koji nisu idealni, ali u čijim smo nesavršenim srcima na savršenomu mjestu. Volimo svoje bližnje, molimo s njima i za njih i *pomaknimo ih naviše*; povedimo ih na njihovo mjesto u svojim životima i ondje ih hrabro čuvajmo i vjerno poštuju, počastimo ih svojom dobrotom i zahvalnošću – to je snaga koja priskrbljuje uzvišenje kojega se nikada nećemo posramiti.

MOLITVA VJERNIKA

Jednodušni u molitvi, Gospodinu koji po onima kojima je povjerio Crkvu vodi svoj narod prema vječnoj sreći, uputimo svoje iskrene i ponizne molbe govoreći:

Gospodine, usliši nas!

1. Dobri Pastiru, koji stupaš ispred svoga stada želeći ga ohrabriti da te slijedi: neka po vjernom služenju tvojih svećenika trajno raste jedinstvo vjere i ljubavi u svetoj Crkvi Katoličkoj, molimo te.
2. Dobri Pastiru, koji se raduješ svakome tko tebe traži, našu Crkvu i čitav svijet obdari mirom i slogom, obiljem vjerovjesnika te otvorenošću životu i novim duhovnim zvanjima, molimo te.
3. Dobri Pastiru, koji za sve umorne pronalaziš sladak odmor u sjeni svoga križa, srca svećenika i vjernika nadahni ljubavlju za braću pritisnutu strahovima i sumnjama, pogođenu nevoljama i bolestima, molimo te.
4. Dobri Pastiru, koji čuvaš svoje miljenike u svom naručju, zajedno s papom našim Franjom, biskupom našim Božom i svim biskupima svijeta obnavljaj ljepotu i krijepi snagu našega zajedništva u borbi protiv zla, molimo te.
5. Dobri Pastiru, koji si obećao ostati sa svojima do kraja svijeta da ih vodiš i štitiš, naše dobročinitelje, posrednike tvoje ljubavi, nagradi ljepotom svoje blizine, molimo te.
6. Dobri Pastiru, koji si dao život za svoje stado, pozovi u svoju radost našu preminulu braću i sestre, osobito one za koje nitko ne moli, molimo te.

Bože, slavo svojih svećenika, posveti i vječnim dobrima nagradi sve one po kojima posvećuješ svoj narod na zemlji. Vodi svoju Crkvu da iz dana u dan napreduje u vjeri, nadi i ljubavi. Po Kristu, Gospodinu našem.

EUHARISTIJSKO KLANJANJE

IZ EVANĐELJA PO IVANU (Iv 14, 13-18)

Što god zaištete u moje ime, učinit ću, da se proslavi Otac u Sinu. Ako me što zaištete u moje ime, učinit ću. Ako me ljubite, zapovijedi ćete moje čuvati. I ja ću moliti Oca i on će vam dati drugoga Branitelja da bude s vama zauvijek: Duha Istine, kojega svijet ne može primiti jer ga ne vidi i ne poznaje. Vi ga poznajete jer kod vas ostaje i u vama je. Neću vas ostaviti kao siročad; doći ću k vama.

Dobri Isuse, klanjamo ti se prisutnom u Presvetom Oltarskom Sakramentu i zahvaljujemo ti za te riječi koje su nam toliko puta u životu donijele utjehu i mir: *Neću vas ostaviti kao siročad; doći ću k vama.* Hvala ti za snagu koju nam daruješ po tim riječima koje su nas toliko puta podigle i natjerale da se borimo i dalje, da ne odustajemo jer znamo da nas nećeš napustiti. Naša je snaga u tvome Duhu, zato te molimo oprosti nam za sve one trenutke kada smo njegova nadahnuća zanemarivali, kada njegovu prisutnost nismo primjećivali. Želimo otvoriti svoja srca da u nama može prebivati punina milosti Duha Branitelja i Istine. Sva naša promišljanja, prosudbe, zamisli i odluke, sva naša djela i odricanja, svi uspjesi, sve bi ostalo beživotno kad ne bismo pustili da ti zavladaš našim životima. Posvećujemo ti zato sebe i sve što imamo; svoju prošlost, sadašnjost i budućnost. Molimo te primi nas takve kakvi jesmo, mali i slabi. I čini da budemo onakvi kakvima nas želiš. Predajemo ti, Isuse, sebe i sve svoje. Predajemo ti one na koje mislimo, one koje ljubimo, kao i one koje nedovoljno ljubimo. Raspoloži nam duše da živimo s vjerom, u nadi koja ne vara, u ljubavi koja ne traži plaću, u poniznosti koja je tvoj put i jednostavnosti koja je tvoja slika. Silno nam je potreban tvoj Duh, Gospodine, da razlučimo vrijedno od nevrijednoga, bitno od nebitnoga, dobro od lošega. Potrebna nam je odvažnost i mudrost razabiranja istinskoga od varljivih putova. U mnoštvu različitih, pa i pogubnih duhova i mračnih sjena zla, mi trebamo i molimo za svjetlo tvoje ljubavi i vodstvo tvoga Duha Svetoga, osobito po onima koje si izabrao, pozvao i osposobio da budu pastiri naših duša.

Dobri Pastiru, Isuse, riječima pape Franje „molimo te da sačuvaš sve posvećene u vjernosti; da žive prvenstvo Boga u zbivanjima u svijetu, zajedništvo i služenje među narodima, svetost u duhu blaženstava. Ulij u njih blaženstvo siromašnih da kroče putem Kraljevstva. Daruj im tješiteljsko srce da obrišu suze odbačenih. Pouči ih snazi blagosti da u njima zablista gospodstvo Kristovo. Užezi u njima evanđeosko proroštvo da otvore putove solidarnosti i utaže glad za pravednošću. Izlij u njihova srca svoje milosrđe da postanu služitelji praštanja i nježnosti. Zaogrni njihov život svojim mirom da mogu na raskrižjima svijeta pripovijedati blaženstva sinova Božjih. Učvrsti njihova srca u protivštinama i nevoljama, da se raduju u nadi budućeg Kraljevstva. Pridruži svojoj pobjedi one koji su poradi tebe i evanđelja obilježeni znakom mučeništva da Crkva, u tim svojim sinovima i kćerima, može prepoznati čistoću evanđelja i radost navještaja što donosi spas.“

IZ EVANĐELJA PO IVANU (Iv 14, 26-27)

Branitelj – Duh Sveti, koga će Otac poslati u moje ime, poučavat će vas o svemu i doživati vam u pamet sve što vam ja rekoh. Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem. Dajem vam ga, ali ne kao što svijet daje. Neka se ne uznemiruje vaše srce i neka se ne straši.

„Duše vječne ljubavi, koji proizlaziš od Oca i Sina, zahvaljujemo ti za sva zvanja apostola i svetih koji su oplodili Crkvu. Nastavi, molimo te, to svoje djelo. Sjeti se kako si na Duhove sišao na apostole sjedinjene u molitvi s Marijom, Isusovom majkom, i pogledaj na svoju Crkvu kojoj su osobito danas potrebni sveti svećenici, vjerni i istinski svjedoci tvoje milosti: kojoj su potrebni redovnici i redovnice, da pokažu radost onoga koji živi samo za Oca, koji vrši poslanje i Kristovo prikazanje, koji djelatnom ljubavlju gradi novi svijet. Duše Sveti, trajni izvore radosti i mira, ti si koji otvaraš srce i pamet božanskom pozivu; ti si koji činiš djelotvornim svaki poticaj na dobro, istinu, djelatnu ljubav. Tvoji neizrecivi jecaji uzdižu se k Ocu iz srca Crkve, koja trpi i bori se za evanđelje. Otvori srca i pameti mladićima i djevojkama, da novi procvat svetih zvanja pokaže vjernost tvoje ljubavi, i svima koji mogu upoznati Krista, pravo svjetlo koje je došlo na svijet, ponuditi svakom ljudskom biću sigurnu nadu vječnoga života.“ (Sv. Ivan Pavao II.)

„Gospodine Isuse, svojim apostolima nakon uskrsnuća povjerio si dragocjeno poslanje: *Idite i učite sve narode...* obećavši njima i nama: *Ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta.* Tražio si od svojih učenika da se brinu za mnoštvo kojem si želio dati, ne samo hranu koja taži glad, nego hranu vječnoga života. Iz tog pogleda ljubavi izvire još i danas za svakoga od nas tvoj poziv: *Molite gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju.* Pomozi nam shvatiti, o, Gospodine, da odgovoriti na tvoj poziv znači suočiti se mudro s poteškoćama života, jer znamo da *učenik nije veći od svojeg učitelja.* Hvala, Gospodine, za ganutljive primjere koje nam uvijek daješ, koji su kadri nadahnuti tolike mlade da slijede tebe koji si Život i po kome nalazimo istinski smisao i radost našem životu. Hvala ti za tolike svjedoke čiji život je postao misija, u kojoj slobodni od svega naviještaju tebe s neviđenom originalnošću i čovječnošću. Sveta Marijo, Kraljice apostola, Majko nade, nauči nas vjerovati, nadati se i ljubiti. Zvijezdo mora, sjaji nad nama, učini nas misionarima nade i vodi nas na našem putu. Amen!“ (Papa Benedikt XVI.)

MOLITVA ZA SVEĆENIKE
(sv. Male Terezije)

O, Isuse, vječni Veliki Svećeniče, sačuvaj svoje svećenike u svome presvetom Srcu, gdje im nitko ne može nauditi. Očuvaj neokaljanima njihove posvećene ruke koje svakodnevno dodiruju tvoje sveto tijelo. Očuvaj čistima njihove usne koje su crvene od tvoje predragocene krvi. Sačuvaj čisto od svega zemaljskog njihovo srce, zapečaćeno uzvišenim znakom tvoga slavnoga svećeništva.

Neka rastu u ljubavi i vjernosti prema tebi i štiti ih od zaraze ovoga svijeta. Snagom pretvorbe nad kruhom i vinom, daj im snagu pretvorbe nad srcima. Blagoslovi njihov rad bogatim plodovima i podari im krunu vječnoga života. Amen.

MOLITVA ZA DUHOVNA ZVANJA
(kardinala Franje Kuharića)

Gospodine Isuse Kriste, Pastiru dobri i vječni Svećeniče! Mi te ponizno i skrušeno molimo, s tvojom Majkom te molimo, umnoži u Crkvi u Hrvata sveta duhovna zvanja. Umnoži u našem narodu prave katoličke obitelji koje će hrabro primati blagoslov djece. Svojim Svetim Duhom potiči čestite mladiće i nevine djevojke da pođu za tobom u svećeničkom i redovničkom zvanju.

To te svim srcem molimo. U njima ti dolaziš. *Dođi Gospodine Isuse!* Amen.

MOLITVA ZA SVETA DUHOVNA ZVANJA

Bože Sveti! Blagoslovi našu Varaždinsku biskupiju podižući u njoj velikodušne mladiće i djevojke koji će odano služiti Crkvi i tvome narodu kao svećenici, đakoni, redovnici, redovnice i tebi posvećene osobe. Amen.

Na te nakane molimo: Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu